

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep.
0033 OSLO
v/Vibeke Riekeles

(Referanse må oppgis)
Vår referanse: 11/01521-3
Arkivkode:
Saksbehandler: Niklas Kalvø Tessem
Deres referanse:
Dato: 30.09.2011

Innspill fra KS Bedrift Energi på EU-EØS - Energi - Forslag til direktiv om energieffektivitet som erstatter direktiv 2004-8-EC og 2006-32-EC

KS Bedrift Energi anser energieffektiviseringstiltak som et viktig og rimelig tiltak innen klima- og energipolitikken. Energiselskapenes rolle i må i denne sammenheng vurderes ut fra markeds- og konkurransehensyn. KS Bedrift Energi ber om at Oed jobber for løsninger som tar hensyn til eksisterende norske ordninger for energieffektivisering, som Enova.

KS Bedrift Energi mener:

- *Det må være mulig å velge andre aktører enn energiselskaper for å oppnå sparing*
- *En metode for energisparing må ta hensyn til tidligere tiltak*
- *Transportsektoren må inkluderes på lik linje med andre energiintensive sektorer*
- *All sparing må telle, det er lite hensiktsmessig og unødig komplisert å skille mellom ulike tiltak*

Her er våre innspill til konkrete paragrafer:

Artikkel 6 - Energispareplikt

KS Bedrift Energi er i utgangspunktet positive til å innføre mål om energisparing blant sluttbrukere. Det virker likevel unødig komplisert å gi et forpliktende ansvar til energiselskapene. Særlig problematisk vil det være for kraftleverandøren å skulle ha ansvaret for å redusere forbruket til egne kunder mens de er i en konkurransesituasjon. Forslaget fra Europakommisjonen indikerer at kraftleverandøren skal straffe sine egne forbrukere, samtidig som kundene står fritt til å bytte kraftleverandør. Dermed oppstår det lett en situasjon hvor aktørene spekulerer i måter å unngå energispareplikten av økonomiske hensyn. Det er noe uklart hvordan man tenker seg at det skal kunne vokse fram et marked for energitjenesteleverandører med god likviditet.

KS Bedrift Energi foreslår derfor at Oed jobber for at det blir mulig å bruke § 9, som sier at man kan bruke andre tiltak enn angitt i § 1, dersom oppnådd sparing blir den samme. Det bør brukes positive insentiver for å få til sparing. Et tallfestet mål med aggregerte forpliktelser for energiselskaper vil ikke ta hensyn til forbrukere som allerede har brukt ressurser på å innføre

energieffektiviseringstiltak. Norske strømforbrukere opplever på den ene siden at det satses storskilt på utbygging av ny kraft, som forespeilet i elsertifikatloven, mens de på den andre siden skal straffes for energibruken sin gjennom negative incentiver til strømsparing. I tillegg får kundene forbruksavgiften på elektrisitet og innkjøp av elsertifikater som påslag på fakturaen fra henholdsvis nettselskap og kraftleverandør. Dermed får energiselskapene en utstrakt forklaringsplikt for politiske vedtak.

I Norge vil videreutvikling av Enovas energisparingsprogram kunne gi flere positive incentiver til å redusere strømforbruket. Det er også mulig å utvikle “grønne” lån, hvor forbrukere får låne penger til renovasjon av bolig med gunstige vilkår. Ved slike tiltak vil nettselskapene ha en naturlig rolle i å overvåke og rapportere kraftforbruket, innenfor personvernets grenser. Nettselskapene kan også få en rolle i å informere kundene og eventuelt kanalisere midler til de kundegruppene som ligger mest etter. På den måten kan energiselskapene formidle positive incentiver framfor hele tiden å være en formidler av ulike pålegg og avgifter.

Det virker urimelig at transportsektoren skal unntas energieffektiviseringstiltak, da de står for en betydelig andel av energibruk og klimagassutslipp. En effektiviseringsordning bør være nøytral på tvers av sektorer og ulike energibærere.

Tredje paragraf i artikkel 6 bør strykes. Det er vanskelig å forvare at enkelte energisparingstiltak ikke er fullverdige. Det bør være oppnådd sparing som er målet, ikke metoden. Det er nærmest umulig for et energiselskap å måle hvilke tiltak som kommer innenfor kortidsbesparing og dermed skal telle 10 %, mot øvrige tiltak for beregning.

Artikkel 7 – Energitilsyn

Første avsnitt i § 1 er formulert på en måte som indikerer at det er behov for prisregulering, og at sluttbrukere har en rett på, men ikke plikt til å få tilsyn. Et alternativ for et slikt tilsynsopplegg kan være at myndighetene regulerer et pristak som sikrer en “overkommelig pris”, som formulert i forslaget. Det vil videre være naturlig at en monopolist, for eksempel et nettselskap, kan tilby et slikt energitilsyn og også informere kundene om dette. Dermed har man en aktør som raskt kan sette i gang tilbudet, uten at etterspørselen er gitt. Det er mulig at man på lenger sikt kan se for seg at private aktører vil være i stand til å levere tilsyn til markedsbaserte priser som kan bli lavere, men på kort sikt vil det være fornuftig å gi nettselskapene denne rollen. Lokale konsesjonærer har også tidligere hatt en ENØK-rolle, og det er naturlig å se på en videreutvikling av dette arbeidet.

Når det gjelder energistyringssystemer for bedrifter, eksisterer det i dag systemer som selges i markedet. For øvrig vil det være naturlig å videreutvikle ENOVAs rolle i forhold til utvikling av informasjon og konkrete eksempler for bedrifter.

Artikkel 8 – Måling og informativ fakturering

KS Bedrift Energi mener at man prinsipielt ikke skal forskjellsbehandle ulike energibærere i hyppigheten av fakturering og måling.

Når det gjelder tilgang på data, er det et skille mellom fortløpende data og aggregerte data. Sistnevnte vil bli tilgjengelig hos nettselskapet, og disse kan hentes inn av tredjepart med tillatelse fra kunden. Når det gjelder fortløpende data, må tredjepart få tilgang til måledata gjennom standardiserte grensesnitt på måleren.

Kommentarer til Annex VI

Til punkt 1.1. KS Bedrift Energi støtter forslag om lettere tilgjengelighet på aggregerte forbruksdata på internett. Fortløpende måledata kan være tilgjengelig direkte fra måleren.

Det er begrenset hvor langt tilbake nettselskapene kan levere ut opplysninger om forbruk til kundene. Norske nettselskaper må forholde seg til personvernloven, kjøpsloven og regnskapsloven. Blant annet sier den norske AMS-forskriften at nettselskapene skal lagre detaljerte data inntil 15 måneder, og tre år for aggregerte data.

Til punkt 2.2. Det er generelt mye informasjon som skal oppføres på fakturaen. Det er viktig at den ikke overleses, fordi det kan bidra til at kunden ikke leser alt, eller blir forvirret av alle opplysningene. Det er derfor bedre at det opprettes en egen webside, hvor alle data er tilgjengelige. Punkt a) og b) kan greit stå på fakturen, mens punkt c) og d) heller burde være tilgjengelig på en egen webside. Det kan tenkes at det opprettes egne websider for forbrukeren hos nettselskapet eller kraftleverandøren hvor kunden kan følge forbruket og få tilgang på relevant informasjon.

for Svein Eriksen
Fagleder

Niklas Kalvø Tessem
Rådgiver

